

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾

96 O ülkelerin, peygamberlerin gönderildiği ülkelerin halkı, ileri gelenleri, idarecileri iman edip Allah'a sığınarak, emirlerine yapışsalar, günahlardan arınıp, azaptan korunsalar, kulluk ve sorumluluk şuuruyla, haklarına ve özgürlüklerine sahip çıkarak şahsiyetli davransalar, dinî ve sosyal görevlerinin bilincinde olsalar, takvâya dayalı düzeni benimseselerdi, elbette onların üzerlerine, gökten ve yerden bolluk ve bereket kapıları açardık. Fakat onlar, kutsal kitapları ve peygamberleri yalanladılar. Biz de onları işle-meye devam ettikleri günahları, isyanları ve küfürleri sebebiyle cezalandırdık.

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾

97 Acaba, o ülkelerin halkı, geceleyin uyurlarken kendilerine azâbımızın gelmeyeceğinden emin mi idiler?

أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾

98 Yoksa o ülkelerin halkı, ileri gelenleri, idarecileri kuşluk vakti eğlenirlerken kendilerine azâbımızın gelmeyeceğinden emin mi oldular?

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾

99 Allah'ın hazırladığı plandan, azâbından kurtulacaklarından nasıl emin oldular? Kesinlikle hüsrana uğrayan kavimler Allah'ın hazırladığı plandan, azâbından emin olamazlar.

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْ نَشَاءُ أَصْبَنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

★ **100** Önceki sahiplerinin helâkinden sonra yeryüzüne vâris olanlara, yaşadıkları ülkelerin ibretlerle dolu tarihleri, kâfi derecede aydınlatıcı bilgiler vermedi mi? Eğer bizim sünnetimiz, düzenimizin yasaları içinde, irademizin tecellisine uygun olursa, onları da günahlarından dolayı musibetlere, belâlara uğrattırdık. Biz onların kafalarını, kalplerini anlayışsız hale getiririz de, onlar bu tür bilgiler için duyma kabiliyetlerini bile kullanamazlar.

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا
كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾

101 İşte yok olup giden memleketler! Onların başlarına gelen felâketlerin bir kısmını sana anlatıyoruz. Andolsun ki, Rasülleri onlara apaçık deliller, mûcizelerle gelmişlerdi. Fakat önceden yalanladıkları hakikatlere iman edecek değillerdi. İşte Allah, kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah'a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar eden kâfirlerin kalplerini, kafalarını böyle anlayışsız hale getirir.

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾

102 Onların çoğunda, sözünde durma diye birşey bulamadık, gerçek şu ki, onların çoğunun, doğru ve mantıklı düşünmenin dışına çıktığını, fâsık, âsi, bozguncu olduklarını gördük.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بَايَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾

103 Sonra onların ardından, Mûsâ'yı âyetlerimizle, mûcizelerimizle Firavun'a ve ileri gelenlerine, koda-manlarına tebliğ göreviyle tek başına özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere gönderdik. Âyetlerimize karşı yakışıksız tavırlar aldılar, açıklanan sorumluluklarını hiçe saydılar, Allah'ın kitabını kendilerine tebliğini, sünnetin hayata geçirilmesini engellediler. İbret nazarıyla bir bak, incele, o bozguncuların âkîbetleri nasıl oldu?

وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

104 Mûsâ:

“- Ey Firavun, ben âlemlerin, bütün varlıkların Rabbinden bir elçiyim, Rasûlüm” dedi.